

ΔΕΙΓΜΑ ΙΧΝΟΓΡΑΦΙΑΣ.

—Κάτι χαρούμενος, Ἀλέξανδρε, σήμερον; Τί τρέχει; εἶπεν ἡ Πηνελόπη πρὸς τὸν μικρὸν ἀδελφόν της ἐπιστρέψαντα ἡμέραν τινὰ ἀπὸ τὸ σχολεῖον.

—Ἐπῆρα τὸ βραβεῖον εἰς τὴν ἰχνογραφίαν, —εἶπεν ἐκεῖνος· ἀλλὰ νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθειαν, Πηνελόπη, δὲν χαίρω τόσον διὰ τὸ βραβεῖον, ὅσον διὰ ἔμπορῶ νὰ ἰχνογραφῶ ὅ,τι θέλω, ἐλπίζω δὲ ὅτι ταχέως θὰ μάθω καὶ νὰ ζωγραφίζω, καὶ σὺ γνωρίζεις πόσον ἀγαπῶ τὴν ζωγραφικὴν!

—Τὸ γνωρίζω, Ἀλέξανδρε, ὅτι ἀγαπᾷς νὰ γείνης ζωγράφος, ἀλλὰ δὲν πιστεύω, ὅτι σὺ ἡμπορεῖς νὰ παραστήσης ὅ,τι δήποτε σχῆμα θέλεις μὲ γραμμάς.

—Ἴδου ἡ Ρόδος, ἴδου καὶ τὸ πῆδημα, εἶπεν ὁ

Ἀλέξανδρος· στοιχήματα δὲν βάζω, διότι, ὡς γνωρίζεις, ὁ πατὴρ μᾶς ἀπηγόρευσε τοῦτο ὡς κακόν· ἀλλὰ πρὸς χάριν σου θὰ ἰχνογραφῶ εἰς τὸν μαυροπίνακά μας ὅ,τιδήποτε ἤθελες μοι εἶπει.

—Καλὰ, λοιπὸν· ἔλα κάμε μου μίαν χῆναν.

—Καὶ πῶς τὴν θέλεις; —ῥώτησεν ὁ Ἀλέξανδρος, καθήμενην, ἥ ἱσταμένην; εἰς τὴν ἑρᾶν, ἥ ἐπάνω εἰς τὸ νερόν; ἐπὶ τοὺς δύο πόδας, ἥ ἐπὶ τὸν ἕνα, ὅπως πολλάκις δλα τὰ πουλὶὰ συνειθίζουσιν νὰ στέκουν;

—Εἰς τὸ νερόν, —εἶπεν ἡ Πηνελόπη.

Ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον. Ὁ Ἀλέξ. ἐπῆρεν ἐν κομμάτιον κιμωλίας καὶ ἤρχισε νὰ ἰχνογραφῇ μίαν χῆναν ἐπὶ τοῦ μαυροπίνακος· μὲ δλίγας δὲ γραμμὰς ἐπέτυχε τόσον

καλῶς, ὥστε ἡ ἀδελφή του, Ἰσατο θεωροῦσα μὲ ἀνοικτὸν στόμα.

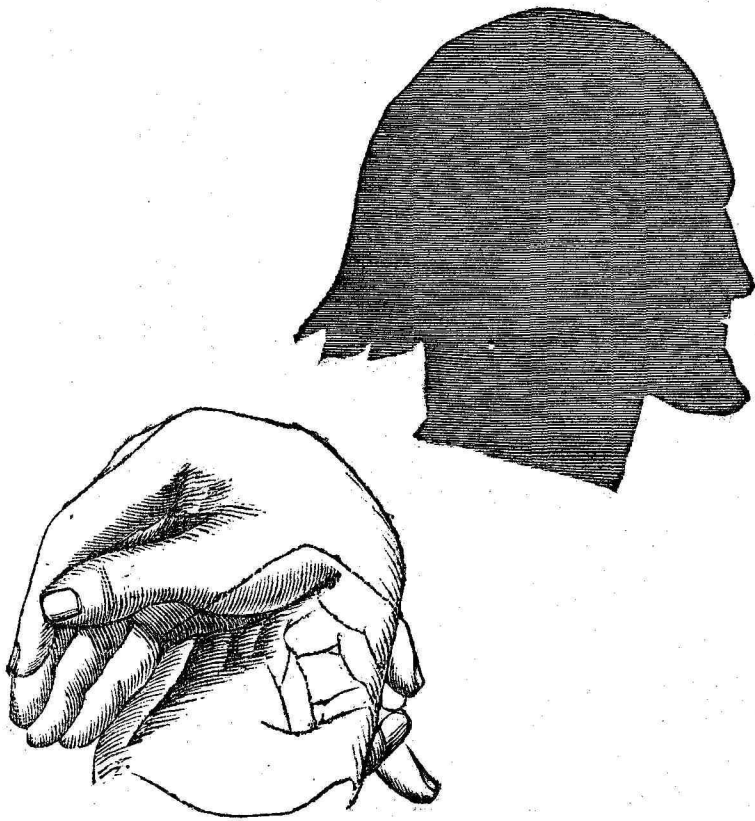
— Ἰδοῦ, — εἶπεν, ἀφοῦ ἐταλείωσε, — δὲν σοι ἀρέσει; δὲν ὁμοιάζει μὲ χῆναν;

— Ἀπαράλλακτα! ἐξεφώνησεν ἡ Πηνελόπη, καὶ τώρα πιστεύω, ὅτι θὰ ἀπεράσῃς καὶ αὐτὸν τὸν περὶφημον Ραφαῆλον, περὶ τοῦ ὁποίου ἡ μητέρα μᾶς

ἐδιηγῆθη τόσα πολλά. Ἀλλὰ διατὶ δὲν μοι τὸ ἔλεγες προτῆτερα;

— Διὰ νὰ σ' ἐξιπκᾶσω, — εἶπε γελῶν ὁ Ἀλέξανδρος. Ὅταν μάθω νὰ ζωγραφίζω μὲ σκιάν, τότε θὰ κάμω σὲ καὶ τὴν κοῦκλαν σου!

— Αὐτὸ θὰ μὲ ἀρέσῃ πολὺ, — εἶπεν ἡ Πηνελόπη, καὶ ἔτρεξε νὰ εἴπῃ εἰς τὴν μητέρα των διὰ τὴν χῆναν τοῦ ἀδελφοῦ της.

ΣΑΙΞΠΗΡΟΣ.

Ὁ Σαιξπῆρος ἦτο ἄγγλος τὸ γένος, γεννηθεὶς τὸ 1564 εἰς τὸ Στράτφορντ (υποπ-Ἀνον) τῆς Ἐπαρχίας Οὐάροουικ.

Ἡ διαγωγή του κατὰ τὴν παιδικὴν καὶ ἐφηβικὴν ηλικίαν ἦτο πᾶν ἄλλο ἢ καλὴ· ὅπως ὅλοι οἱ κακοὶ παῖδες τῆς ηλικίας του, οὕτω καὶ ὁ Γουλλιέλμος Σαιξπῆρος ἔτρεχε τὰς νύκτας κλέπτων τὰς ὀρνίθας καὶ τὰ κουνέλια τῶν γειτόνων του.

Ἀναγκασθεὶς νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ Στράτφορντ διὰ κλοπὴν, μετέβη εἰς Λονδίον, ὅπου ἐκολλήθη εἰς ἐταιρίαν τινὰ ἣ θίασον θεατρικὸν καὶ μετ' ὀλίγον ἀνέπτυξε τὰς ἀρετὰς ἐκείνας, αἵτινες τὸν ἀνέδειξαν

καὶ κατέταξαν τὸ ὄνομά του μεταξὺ τῶν διασημοτάτων δραματικῶν ποιητῶν τοῦ κόσμου.

Τὰ ποιήματα τοῦ Σαιξπῆρου κατέχουσιν ἐν Ἀγγλίᾳ τὴν αὐτὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν παρ' ἡμῶν τὰ τοῦ Ὁμήρου καὶ σπουδάζονται εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς.

Ὁ Σαιξπῆρος ἔγραψε πολλὰ συγγράμματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐξέχουσιν τὰ ἑξῆς: Ἀμλέτος- Μακ-βέθ — Ὁθέλλος Βασιλεὺς Λήαρ, — Ἰούλιος Καῖσαρ Ῥωμαῖος καὶ Ἰουλιέττα.

Ἀπέθανε τὸ 1616 εἰς ηλικίαν πεντήκοντα δύο ἐτῶν.